

ODLESKY TATRANSKÉ

BELLE EPOQUE

**Snaha povýšit „běžnou“ léčebně-rekreační funkci Vysokých Tater na jedinečnou příležitost k trávení volného času pro evropskou aristokracii přivedla začátkem 20. století mezinárodní společnost Wagons Lits Cook z Bruselu na myšlenku vybudovat na úpatí Lomnického štítu v nadmořské výšce 908 m luxusní hotel Palota szálló (česky: Palác, od r. 1919 do současnosti: Grandhotel Praha).
Vedlejším produktem investičního záměru byla podpora rozvoje sportu, tedy i golfu, ale nepředbíhejme...**

Tatranské panoráma, repro: Tatry – staré pohľadnice rozprávajú (2002)

ce (viz rámeček Od Berzeviců po britské diplomaty).

Hřiště u Grandhotelu Palác, k jehož tradici se spíše platonicky, jelikož nejsou jeho právními nástupci, hlásí jak dnešní „Black Stork“ Golf Resort Velká Lomnica, tak i Tatranský golfový klub z Popradu, nemělo zřejmě ani na dobu svého vzniku „obvyklé“ parametry a zprvu patrně nešlo o nic víc než o cvičnou louku, jakkoli regionální týdeník německé menšiny Karpathen-Post (Karpatská pošta) z července 1906 referoval o „golfovém turnaji, který se uskutečnil spolu

se závody na koni, v tenise a střelbě na holuby“.

Vlastníkem pozemků a zakladatelem Tatra-Clubu byl hrabě Sándor Nákó, jak dokládáme návrhem stanov z dubna a žádostí o jejich schválení z června 1906, adresovanou ministerstvu vnitra prostřednictvím úřadu spíšského podžupana, jež jsme při bádání získali ve Státním archivu MV SR v Levoči. Prvním sídlem klubu byly tři „nádherně zařízení“ salony, pronajaté v hotelu. Typickou charakteristikou klubu byla jeho orientace na „provozování sportů různých

Grandhotel Palác (později Praha) v r.1906... a v současnosti

V secesním stylu navrhli luxusní hotel Palác renomovaní budapešští architekti Q. Hoepfner a G. Györi. Když se dne 1. července 1905 otevíral, byl prvním zařízením svého druhu s celoročním provozem. Pilotní projekt se zdařil – přivedl sem nejsolventnější klientelu, takže jej brzy následovaly další. Z dodnes též fungujících šlo například o Hotel Lomnice.

Scénérie se nemění

V okolí hotelu vznikly sáňkařské a bobové dráhy i letní sportoviště. Jako doplněk existující střelnice, tenisových kurtů, dostihového závodiště a klasických rekreačních disciplin lyžování a cyklistiky zde bylo současně s dostavbou hotelu v r. 1905 otevřeno i golfo-

vé cvičiště – něco mezi hřištěm a drivingem – na tzv. Golfové louce (dodnes užívaném pomístním názvu). Tvrzení dobového tisku, že se z něj naskýtal „krásný pohled na monumentální budovu Grandhotelu, tyčící se nad lesem v jedinečném panoramatu majestátního Lomnického štítu“, evidentně nebylo přehnané. Ostatně nabízený pohled na stejnou scénérii není ani po více než sto letech o nic méně úchvatný, což jistě uznáte...

Na koni, v tenise ve střelbě, v golfu

Kořeny golfu na Slovensku lze vystopovat až na práh 20. století a lokalizovat na úpatí Vysokých a Belanských Tater – do krajinného prostoru dnešní Tatranské Lomni-

Lázeňský dům v Tatranské Lomnici, 1903

Od Berzeviců po britské diplomaty

Východní část Vysokých Tater daroval uherský král Ondřej II. roku 1209 předkům rodu Berzeviců. Ti se usídlili na úpatí pohoří ve Velké Lomnici. V průběhu příštích šesti století však jejich hospodaření na rodovém panství příliš nezkvétalo. Zejména lesy se v polovině 19. století dostaly do tak žalostného stavu, že se náprava věcí stala předmětem veřejného zájmu. Na základě ostré kritiky, která zazněla od účastníků VII. celouherského lesnického sjezdu v Kežmarku r. 1856, bylo ministerstvem půdního hospodářství rozhodnuto vykoupit nejatraktivnější část pozemků ve Skalné dolině, obnovit zdevastované porosty a na jižním úbočí Lomnického štítu založit vzorové lesní hospodářství.

Cesta od slov k činům nebyla krátká – trvala až do r. 1892, kdy stát realizoval odkup více než 400 ha lesních pozemků i bezlesí od JUDr. A. Spónera (tzv. Spónerovské Matliare včetně Skalné doliny) z Velké Lomnice a G. Szelenyiho z Kežmarku za 110 tisíc forintů. Mezitím se začal vzrůstat cestovní ruch, podpořený výstavbou košicko-bohumínské železnice (1871).

Dalším logickým krokem byly úvahy o zřízení prvních státních klimatických lázní. Za tím účelem byla na 97,5 ha založena Tatransko-lomnická vilová osada. Její intravilán byl geometricky rozdělen na 96 parcel – prvních pět bylo přiděleno zámožným soukromníkům za příslib vybudovat zde do roka výstavné vily s parkovými úpravami budoucích veřejných prostranství. Spišská úvěrová banka z Levoče zde postavila první občanskou stavbu – hotel Tatranská Lomnica, v následujícím roce pak Lázeňský dům s parními lázněmi, vodními koupelemi, tělocvičnou, masérnou, prostory pro elektrolyzu apod. Autorem koncepce parkových úprav byl hlavní zahradník z Margaretina ostrova v Budapešti, realizaci vedl zahradník města Košic.

Doprava byla zprvu zajišťována výhradně fiakristy, pozdější rozvoj podnítilo vybudování tratě parní železnice z Popradu (1895) a elektrifikace osady začátkem nového století. Kromě dopravní a technické infrastruktury rekreační potenciál posilovalo rozšiřování sportovních příležitostí. Od r. 1893 zde fungovala střelnice na hliněné holuby a tenisové dvorce. V následujícím roce bylo – jižně od centra u silnice do Velké Lomnice – lázeňskou správou ve spolupráci s Uherským Jockey klubem postaveno dostihové závodiště s velkou dřevěnou tribunou, maštalemi atd. První společenské – spíše než sportovní – ukázky golfové hry se na této dráze, jak uvádějí některé prameny, konaly již v r. 1902. Předpokládáme, že sem byly importovány lázeňskými hosty z řad vídeňských či budapeštských golfistů – velmi pravděpodobně britských diplomatů.

druhů“ a vytváření příležitostí pro „vzájemné setkávání vzdělanějších lidí“...

Během několika let se majitelům podařilo obstarat finanční dotaci od ministerstva zemědělství, takže nedaleko hotelu mohlo být v r. 1908 zahájeno – a na jaře r. 1909 dostavěno – skutečně „dospělé“ hřiště. Vzniklo uprostřed jehličnatých lesů, na ohromné pasece rozdělené na dvě poloviny skalnatým potůčkem. Zatímco jedna část byla prakticky rovinná, druhá se od vodoteče zvedala k horám. Ze hřiště se otevíraly pohledy na tatranské panoráma s budovou grandhotelu v popředí a Lomnickým štítem jako dominantou v pozadí. Dobová žurnalistika vyzdvihovala čle-

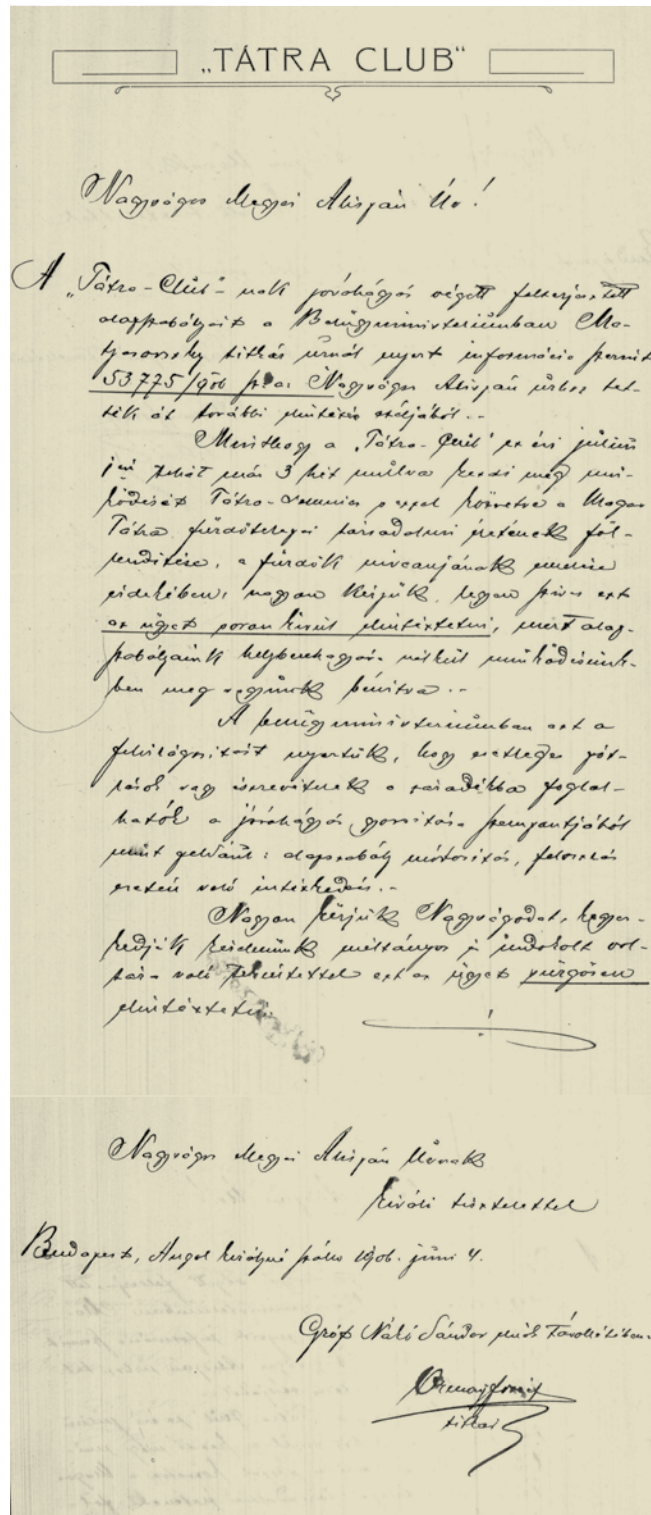
nitost terénu, neboť „právě ta dáva vyniknout krásě golfovej hry“!

Sportovní i společenský úspěch

První regulérní hřiště tedy vzniklo až v několikaleté návaznosti na výstavbu hotelu. Podle mínění většiny autorů se rozkládalo přibližně mezi dnešním Tatranským muzeem, budovou Státních lesů a hotelem Odborář. Bylo vybudováno za čtyři měsíce podle návrhu stavebního inženýra D. Laubera. Výstavbu dozoroval plk. R. Williams, vojenský atašé britské ambasády ve Vídni. Investory byli hr. G. Z. Lipót, hr. I. Széchényi a bn. M. Vécsey. Provoz se zahajoval ve středu 11. srpna 1909 velkým mezinárodním turna-

jem Tatra-Clubu, zřejmě vůbec prvním v hornouherské části monarchie. Pro úspěch akce byl dokonce organizátory objednan dovoz několika sad holí z Anglie. Smluvní doprava hostů na místo byla zajišťována z Popradu i ze Štrbského Plesa...

Turnaj byl rozplánován do pěti hracích dnů. Každý den se soutěžilo v jiném formátu hry – dva dny na rány, třetí den na jamky, čtvrtý „scratch-play“ (dnes bychom řekli: soutěž proti parů, tj. hraná jako na rány, ale počítaná jako na jamky)

Žádost Sándora Nákó Úřadu spišského podžupana o schválení stanov TATRA-CLUBU

Projektant hřiště Ing. D. Lauber, na záběru s partnerkou v Piešťanech, 1930

a pátý den tatáž soutěž dvojic. Zúčastnila se jí řada kvalitních hráčů. Jejimi hlavními protagonisty byli – jak jinak – golfisté z řad vídeňských diplomatů: tajemník americké ambasády B. Rives – vítěz prvního a třetího dne (nejlepší výkon 89 ran – HCP 22), D. Lauber – vítěz druhého dne, mistr Irska z r. 1904 R. Everest, sloužící na belgickém velvyslanectví – vítěz čtvrtého dne, rakouský právník Dr. M. Ehrenreich – vítěz pátého dne (v týmu s B. Rivesem), dále např. Mr. C. English z britského Peterboroughu a mnozí jiní.

Co bylo pro zahraniční golfisty spíše exhibicí, stalo se pro domácí hráče – začátečníky – příležitostí k seznámení s golfem a zdokonalení hry. Zatímco nejlepší z nich končil první den (18 jamek) s výkonem 215 úderů, zlepšili se ve druhém hracím dni domácí natolik, že nej-

lepší skončil výkonem 149 ran... Takto si výsledky uchoval v paměti Dezső Lauber, když na tento podnik později v r. 1941 vzpomínal. To už měl za sebou řadu úspěchů – nejen na střeoevropských golfových setkáních v Piešťanech – ale i jako mistr Maďarska a hlavní tajemník jeho Golf Clubu.

Zahajovací turnaj skončil sportovním i společenským úspěchem. Marketingová akce Grandhotelu Palác přinesla golfu i hřišti potřebnou propagaci. Tatra-Club získal cenné mezinárodní kontakty zejména ve Velké Británii. Ještě v srpnu byl zorganizován i dámský turnaj, kterého se zúčastnilo 11 hráček v čele s hr. M. Karácsonylovou z Budy. Tato hráčka, která pak do roku 1920 vyhrála ještě 13 dalších mezinárodních turnajů, patřila mezi prázdninové svěřence vídeňského golfového trenéra

Leopolda Staga, který v Tatranské Lomnici trávil letní měsíce. Reportáž ze slavnosti přinesly noviny Szepesi Lapok (Spišské listy)...

Masivní výdaje a velkovévoda do klubu

Z hlášení nižších státních úředníků, resp. opakovaných dobrozdání, která cestou župního úřadu podávala v průběhu r. 1910 ministerstvu vnitra, vyplývá, že finanční situace klubu nebyla bezproblémová (jakkoli se konstatovalo, že jeho účetnictví je vyrovnané). Lze to zřejmě přičítat masivním výdajům spojeným s dokončením a slavnostním otevřením hřiště v předchozím roce. Doložitelná je snaha klubu získat v tomto období za čestné členy příslušníky vyšší šlechty, jmenovitě velkovévodu Frigyes s manželkou Isabellou.

Poslední z důležitých sportovních zpráv pochází z r. 1912 – zářijové číslo košického časopisu Idegenforgalo popisuje velký turnaj, v jehož mužské kategorii zvítězil L. Magyar, v ženách hr. L. Bissingerová. O žádném jiném podniku srovnatelného měřítka se již v tisku nehovoří. Dále stručně zaznamenány jsou již pouze některé domácí soutěže... Tímto konstatováním je většina nám dostupných předválečných informací vyčerpána. Všeobecně lze konstatovat, že s I. světovou (tzv. Velkou) válkou se dostavil útlum i do golfové sféry.

Jako by nikdy nebylo

O tom, co se v Tatranské Lomnici dělo ve 20. letech, neexistují prakticky žádné novinové zprávy – ani stopy v archivních pramenech. To nás opravňuje k závěru, že na

K tradici hřiště u Grandhotelu Palác se spíše platonicky, jelikož nejsou jeho právními nástupci, hlásí jak dnešní „Black Stork“ Golf Resort Velká Lomnica, tak i Tatranský golfový klub z Popradu...

Než k tomu klub obdržel nezbytný úřední souhlas, musel doložit, že srovnatelně urozené členy již ve svých řadách má, byl nucen prokázat svoji ekonomickou bonitu, přehled sportovně-společenských aktivit, charitativních akcí apod.

předválečný rozvoj se v první dekádě nových politických poměrů navázat nepodařilo... V Čechách se o tomto hřišti dokonce vůbec nic nenapsalo. K. Rössler se oněm v r. 1923 ani nezminil, jeho existenci připomenul dvěma slovy až

großer Theilnahme ebendasselbst.
Der Tatra-Klub hat seine Lokalitäten in Tatra-Lomnica bereits eröffnet. Behufs Hebung des gesellschaftlichen Lebens der Tatra wird derselbe, wie bereits erwähnt, mehrere Festlichkeiten veranstalten, deren detaillirtes Programm uns zugeendet wurde. Am 15. Juli ist Wettrennen, am 16., 17. und 18. Taubenschirzen, am 19. und 22. Wettrennen, am 26., 27. und 28. Lawn-Tennis-Konkurrenzen, am 29. Golfspiel. An den dazwischen fallenden Tagen sollen gemeinsame Ausflüge veranstaltet werden. Die Vereinstokalitäten befinden sich im Palace-Hotel und bestehen aus einem Konversations-, einem Spiel- und einem Damen-Salon. Dem Vereine gehören bereits die meisten Mitglieder des ungarischen Hochadels an, ferner finden wir in der Namensliste einige bekannte ungarische und ausländische Persönlichkeiten. Präsident des Vereines ist Graf Alexander Nákö. Der Klub dürfte nicht nur dem gesellschaftlichen Leben der Tatra sich als nützlich erweisen, sondern auch den allgemeinen Fremdenverkehr heben helfen.

Nejstarší novinová zpráva o „Tatra-Klubu“ z 5. července 1905

J. Charvát ve svém úvodníku Golf v Československu z r. 1928. V žád-ném z odborných periodik, která později redigoval – ať už v češtině, či v němčině – jsme nenašli o zdejším hřišti stejně jako o Tatra-Clubu či o Golf klubu Tatranská Lomnica, jak měl být po válce přejmenován, žádné informace. Spekulovat tudíž lze spíše na jeho zánik...

Poměrně pozdější zprávou, potvrzující alespoň holou existenci golfu ve městě, je až zmínka v časopisu stejnojmenného sportovního klubu Vysoké Tatry z r. 1931, inzerující „prvé golfové lekcie“ trenéra JUC. O. Maciejoviče s tím, že Správa lázní k tomu „požičiava lopty, pátky a hřiště za Kč 5 pre osobu na pol dňa“. Ze stejného čísla pochází článek Ing. G. Országha, který převzal a později opakovaně zveřejnil tatranský vlastivědný polyhistor Ivan Bohuš st., na něhož se následně – jako na výhradní zdroj informací – odvolávají všechny další, novější zmínky. K celkové koncepci se uvádí, že šlo o jeden devítijamkový okruh. Dráhy o délce 300–500 metrů byly uspořádány tak, že poslední se vracela k první – „to preto, aby sa celý okruh dal bez prerušenia zahrát viackrát...“. Původní instrukce dále hotelovým hostům vysvětlovaly, že jednotlivé greeny – „približne v priestore 10 x 10 metrov vytvorí trávnik hladký ako biliardový stol. V strede tejto plochy je umiestená 8 cm široká a 15 cm hlboká jamka...“. Co do výměry máme jediný odkaz – zprávu z r. 1932, která udává rozlohu hřiště na 40 jiter (tj. ca 12,6 ha).

Nejdůležitějším je pro nás samo potvrzení poznatku, že se tou dobou golf v Tatranské Lomnici ještě vůbec dal hrát. Kromě výše uvedeného to potvrzuje i stručný záznam o hřišti pocházející z osobních zápisků JUDr. Prokopa Sedláka z cesty, kterou podnikl na Slovensko s manželkou. Je datován v pondělí 3. srpna 1936 – a zní následovně: „Dopoledne jsme si prohlédli místní golfiště, které se však ani jako golf nazývati nedá, jak je špatné...“ Stav hřiště je patrný i z pozdějšího snímku pro Pestrý Týden. Pózuje na něm Dr. Milán Hodža, již jako předseda vlády (1935–1938), se skupinou golfistů. Popiska informuje čtenáře dobového bulváru, že „... pozdraven z choroby, hraje horlivě golf ve svém dočasném sídle, Tatranské Lomnici“.

Výborné podmienky

Nedostatků si muselo být vědomo i vedení lázní. V archivu Národního muzea byl v pozůstalosti Dr. Ing. Josefa Charváta objeven velmi zachovalý blueprint (ozalitová kopie) plánu Tatranská Lomnica, Golf: drenáže s vrocením 1935. Zachycuje devítijamkové hřiště s Klubovým domem při Cestě Svobody, rozdělené bezejmenným potokem... Na plánu vyobrazené hřiště bylo v našem tisku poprvé reprodukováno až v r. 2011! V Charvátových písemnostech se o tomto projektu také nevyskytuje žádná zmínka. Zcela jasno do této otázky nevnaší ani noticka ze Sportovní revue č. 12/1935. Ta sice osvětluje smy-

Nejstarší fotodokumentace tatranského golfu, repro: GOLF revue, 2012

Bude golf v Tatranské Lomnici?

(Transkripce článku ze Sportovní revue č. 12/1935)

V Pyrenejích, v Alpách, v Apeninách – všude jsou krásná golfová hřiště, která tvoří nerozlučnou součást tamních cizineckých podniků a jsou středisky zámožnějších cizinců.

V Tatrách dosud golf chybí a tím chybí i jeden velmi důležitý článek v řetězu cizineckých atrakcí.

Čísla našeho cizineckého ruchu jsou hrozná. Poslední data opět vykazují pokles o 13 % proti loňskému roku, při čemž jest zvláště bolestné, že se stále zkracuje průměrná délka pobytu cizinců. Že při tom nelze mluvit o celkové stagnaci cizineckého ruchu, svědčí jednak letošní skvělá cizinecká sezona v příčinlivém Rakousku, jakož i vzestup pobytu našich občanů za hranicemi o plných 72 %.

Všichni povolání činitelé cítí, že jest nutno něco učinit. Jest nutno vybudovat atrakce, které by byly dostatečně lákavé pro příliv cizinců i pro pobyt našich občanů. V Tatrách bude stavěna lanová dráha na Lomnický štít, uvažuje se o stavbě nového, moderního hotelu ve Štrbském Plese. A dále jde o stavbu golfového hřiště v Tatranské Lomnici.

Není sporu o tom, že by právě toto golfově hřiště mělo blahodárny vliv na dvě velmi důležité okolnosti. Předem na zvýšení počtu návštěvníků s větší finanční potencí, za druhé pak na pronikavé prodloužení doby pobytu všech návštěvníků hrajících golf.

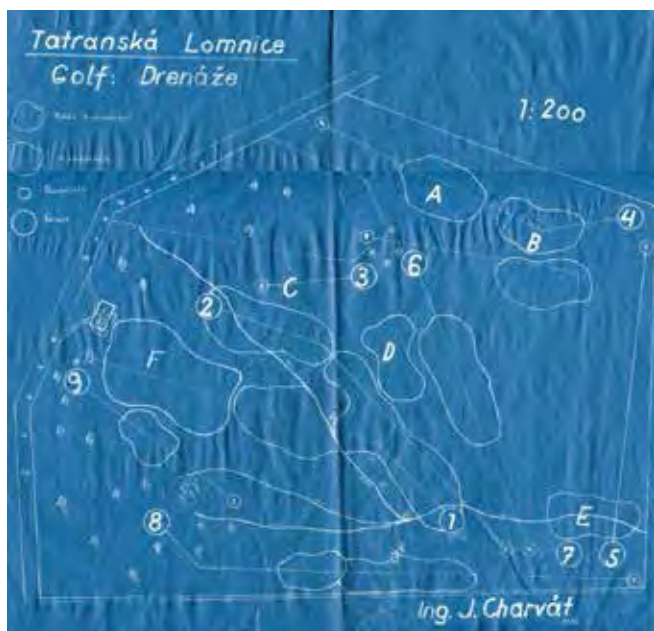
Do Tatranské Lomnice byl povolán odborník v otázkách stavby golfových hřišť Ing. J. Charvát, jenž podal posudek o možnosti stavby golfu. Konstatoval, že jest v Tatranské Lomnici velmi vhodný pozemek ke stavbě hřiště a že i klimatické poměry jsou golfu neobyčejně příznivé. Z pozemků, určených pro příští golf, jest překrásný pohled na velikány Tater a terén sám má všechny přednosti: stromy, lesnaté okolí, potůčky, mírné svahy a dobrou půdu.

Prozatím však jsou tyto louky ještě značně vlhké, částečně močálovitě. Proto dlel v minulých dnech Ing. Charvát opět v Tatranské Lomnici, aby zařídil vhodné odvodnění vzhledem k potřebám příštího golfového hřiště. K těmto pracím bude ihned přikročeno a dále bude jednáno o uvolnění potřebného obnosu pro stavbu golfového hřiště.

Jsme přesvědčeni, že by golf v Tatranské Lomnici znamenal velmi mnoho pro cizinecký ruch v Tatrách, hlavně pro jeho úroveň a pro zvýšení délky pobytu zámožnějších cizinců.

E. K. v Národních Listech

Charvátův projekt z r. 1937

sl projektu i jeho podtitul Golf: drenáže, ale ani z jejího textu není zřejmé, zda v návaznosti na odvodňovací práce mělo jít o redesign původního či návrh nového hřiště. Podle poznatků slovenských historiků byl záměr velkorysejší a cíle zadání, které J. Charvát (s J. Profoldem) návazně dostali, byly údajně formulovány velmi ambiciózně. Ke spolupráci měl být přizván špičkový německý golfista – architekt Bernhard von Limburgher. Nakonec však z těchto plánů sešlo...

Lze se jen domýšlet, že v letech 1936–1937 prošlo hřiště přinej-

Předseda vlády Dr. Milan Hodža na hřišti v rámci rekonvalescence, repro: Pestrý Týden, 1937

Tennis, golf, plávanic a jazda na koni v Tatranskej Lomnici.

Správa kúpeľov dala tohoto roku na novo upraviť štyri tenisové dvorce, ktoré so svojím červeným podkladom na zelenej lúke majú krásny vzhľad. Pri nich je vkusná obliekárňa s umyvárňou. Vyučuje p. Lad. Dobšík, ktorý pre svoje výborné kvality je zamestnaný po celý deň.

Golfu vyučuje p. JUC. Oleg. Maciejovič, veľmi dobrý tréner, ktorý za mierny poplatok — podľa dohodnutia — naučí každého tomuto elegantnému športu. Správa kúpeľov požičiava lopdy, pátky a hřište za Kč 5.— pre osobu na pol dňa.

Plávaniu vyučuje p. Maciejovič vo vydláždenom jazierku a za zlého počasia vo vykúrenej plavárni v kúpeľnom dome.

Menovaný vyučuje i jazde na koni. Správa kú-

Inzertní reklama na služby golfového trenéra z r. 1931

menším částečnou rekonstrukcí (snad pouze vybudováním onoho objednaného drenážního systému?). Svědčil by o tom tón reportáže o založení Tatranského Golfového Klubu dne 16. května 1937. Konsekvntně se stav hřiště hodnotí slovy o „výborných podmínkách“ a chválí se „vlastný Klubový dom“, postavený díky iniciativě Ing. Országha a Ředitelství lázní. Dokumentace nevelké dřevostavby se sice nezachovala, ale na Charvátově plánu je takto označený objekt zachycen...

Celá tato epizoda nicméně potvrzuje rostoucí reputaci Ing. J. Charvát jako specialisty nejen v oboru navrhování golfových hřišť, ale i jako experta na turistiku, lázeňství a cestovní ruch

války, se nám prozatím nepodařilo obstarat. Kdo ví, co zajímavého nám v tomto směru budoucí bádání ještě přinese? V každém případě považujeme za radostné, kdykoli se podaří posunout naši kolektivní povědomost o (bývalé) „vlastní“ historii zase o krůček dál... Což se v tomto případě – alespoň pokud jde o obě předválečné periody golfu v Tatranské Lomnici – snad přece jen alespoň trochu podařilo...

PŘEVZATO Z PRÁVĚ VYCHÁZEJÍCÍ PUBLIKACE:

Nový golfový titul vydává **Golf Club Praha** jako pokračování edice, kterou připravuje server www.golfarch.cz na bázi seriálu, vycházejícího po dva uplynulé roky ve 4G – rubrice REVISITED. Dvojici našich kmenových autorů – Jaroslava C. Nováka & Prokopa Sedláka doplňuje karlovarský historik Lukáš Svoboda (spoluautor nedávné výstavy a publikace Green Story, věnované západočeským golfovým hřištím).

Z Novákovy dílny pochází dnešní díl našeho seriálu... Podrobnější informace o publikaci, věnované všem našim – stávajícím i ztraceným – golfovým hřištím, vzniklým před r. 1989, naleznete na stránkách www.golfarch.cz či Golf Clubu Praha, v jehož recepci ji bude možno zakoupit.

– tedy oboru, který vystudoval, posléze v něm získal doktorát a nakonec jej po válce přednášel ve Švýcarsku na vysoké škole... Časové úzce souvisí s jeho prací na rekonstrukci greenů na hřišti v Piešťanech, jež tou dobou stále ještě představovaly – byť už dohasínající – centrum středoevropského golfového dění.

Jsmo o shot dál...

Tvrdí data pro odpovědi na řadu nastolených otázek, zejména týkajících se dějové césury z 20. let a obkročmo pak znovuustavení klubu a následné uzavření hřiště „někdy“ začátkem druhé světové